

til af Hensyn til den fjerne eventuelle Fare, der kan komme til at foreligge, at gaa til det sikre: at ødelægge en Del af det Land, som skal forsvares.

Jeg har her nævnt en Del af, hvad der taler i Disfavør af den af mig foreslaede Ordning, og jeg har gennemgaaet det punktvis. Men jeg skal nu nævne, hvad der taler i Favør af Nyborg som Garnisonsby. Jeg skal først anføre, hvad jeg allerede sagde i Fjor, at Byen er saa velstillet med Hensyn til Sundhed, at Mandskabet kun har det halve Antal Sygedage af, hvad det har i Odense. Det er noget, som maa spille en Rolle for Borgerne, naar deres Sønner indkaldes til Tjeneste, at det sker under saa betryggende sanitære Forhold som muligt, og det er Tilfældet i Nyborg. Forholdene i Nyborg ere desuden af en saadan Natur, at det Regiment, som vi nu have haft drovne i en Aarrække, 5te Regiment, er et Eliteregiment, som rager langt op over en stor Del af Hærens Regimenter. Det er ikke det skiftende Officerspersonale, som giver Anledning hertil, det er de lokale Tilstande, det er Forholdet mellem Byen og den Styrke, som ligger her, og sidst, men ikke mindst, er det Underofficerskorpset, der ganske anderledes præges af de lokale Forhold end Officerskorpset.

Jeg er saa heldig her at kunne henvise til et Par Mænd, hvis Ord maaske dog i denne Sag have nogen Vægt. Jeg skal først nævne General Arendrup, hvis Navn i disse Dage har været fremme i Bladene. Han har om Nyborg sagt, at dens Beliggenhed som Garnisonsby var fuldt ud ideel, men en anden Mand har udtalt sig endnu tydeligere, nemlig General Leschly, der har sagt, at Fredericia som Garnisonsby var komplet umulig, hvorimod Nyborg var brugelig. Det er dog Ord, som maa veje til i denne Forbindelse, men jeg skal yderligere henvise til den højtærede Forsvarsminister selv, der, efter hvad der i disse Dage er fremkommet offentligt, har udtalt sig om Anledningen til, at han har bibeholdt Fredericia som Garnisonsby. Jeg henviser til, hvad der er offentliggjort, og henleder Opmærksomheden paa, at hvert eneste Punkt, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat til Gunst for Fredericia — naar jeg lige undtager det, at Fredericia ligger i Landets sydlige Del —, ubetinget taler til Fordel for at bibeholde Nyborg som Garnisonsby.

Samtidig med, at jeg nævner Forsvarsministerens Ytringer til Intervieweren,

maa jeg maaske ogsaa nævne, hvad den højtærede Forsvarsminister i Fjor udtalte overfor en Deputation fra Odense, nemlig at Sagen selvfølgelig vilde blive afgjort efter militære Hensyn, men dernæst vilde der blive taget Hensyn til, hvilken By der økonomisk vilde lide mest ved den Ordning, der blev tilstræbt. Jeg haaber, at de Forandringer, der ere skete siden da, maa have vist, at de militære Hensyn absolut ikke ere fældende for Nyborg, og at de Forhold, jeg i Dag har trukket frem, maa vise, at der endog er et Plus for Nyborg som Garnisonsby i Forhold til de andre Byer. Jeg haaber, at man under disse Omstændigheder og i Betragtning af, at den højtærede Forsvarsminister har sagt, at der efter de militære Hensyn vilde blive set hen til, hvilken By der økonomisk vil lide mest, tør gaa ud fra, at Afgørelsen vil ske til Gunst for Nyborg, hvis man overhovedet kan tale om, at den vil blive til Gunst for nogen. Forholdet er jo, at der her er foreslaaet en Ordning, som ikke kan siges at være til Gunst hverken for den ene eller den anden. Sammenligner man, hvad der vil blive tilbage til Odense, nemlig Depoterne, Mobilisering, Forstærkningsbataillonernes Rammer, de store Øvelser og endelig Skolerne, hvis Mandskab kræver langt bedre Indkvartering end Rekrutter, og som i det hele kræve langt større Forhold, end Rekrutternes Skoler kræve, med de økonomiske Fordele, som to Liniebatailloner kunne byde, tror jeg, at begge Byer ville blive nogenlunde lige stillede i økonomisk Henseende. Jeg beder derfor indtrængende den høje Regering om endnu en Gang at tage denne Sag op til Drøftelse, idet man husker paa, at tidligere var der dog den lille Trøst for Nyborg, at man kunde sige: Hvis Nyborg ødelægges, sker det til Fædrelandets Vel, fordi det er nødvendigt. Hvad der siden er sket, viser, at det ikke af Hensyn til Fædrelandet er nødvendigt at ødelægge Nyborg. Dette bør dog tages i Betragtning.

Endvidere mener jeg, at hvis man tror, at den Ordning, jeg her vover at foreslaa, skulde komme i Strid med, hvad der tidligere er afgjort, er Striden i hvert Fald ikke større, end Striden har været for Fredericias Vedkommende. Der har tidligere været Tale om at gøre Nyborg til Garnisonsby; det er meddelt Byen, at den ikke kunde blive Garnisonsby. Det, her tilstræbes, er imidlertid noget andet, nemlig at gøre den til fast Øvelseslejr for en anden Garnisonsby. Hvis det høje Mini-